

ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ

ਯਦਾਲਤ ਡੀ.ਰੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਰਾਮਰੇਡ ਮੋਤਾ ਸਿੰਘ,—ਘਟੀਮਨਰਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਯੰਜਾਬ ਰਾਜ ਯਾਤੇ ਇਰ ਹੋਰ,—ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1959 ਦੀ ਦੀਵਾਨੀ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 750

ਯੰਜਾਬ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ (ਸੋਰ ਰੰਟਰੋਲ) ਯੈਰਟ (1956 ਦਾ XXXVI) -ਉਦੇਸ਼-ਮੈਰਸਨ 3 ਯਾਤੇ 4-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਰਤ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿ ਰੋਈ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸਣ ਜਾਂ ਨਾਯਾਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ-ਰੀ ਰਾਨੂੰਨੀ ਹੈ- ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਯਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ-ਰੀ ਸਰਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ-ਯੁੱਛਗਿੱਛ ਰਰਨ ਦੀ ਯਰਰਿਰਿਆ- ਰੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਰੀਤਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਗਾ ਰਿ ਯੰਜਾਬ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟਸ (ਸੋਰ ਰੰਟਰੋਲ) ਯੈਰਟ, 1956 ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੋਰ ਨੂੰ ਰੋਰਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਯਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਹਸਯਤਾਲਾਂ ਯਾਤੇ ਯਾਮ ਤੋਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਯਰੇਸਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯੈਰਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਿਸਰ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਜਿਹੇ ਭਾਸਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਫੀ ਰਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਰੋਈ ਰਾਜਨੀਤਿਰ ਯਾਰਟੀ ਯਸੁਵਿਯਾਜਨਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਯਾਰਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ ਯਾਤੇ ਸੱਤਾਯਾਰੀ ਯਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਯਜਿਹਾ ਹਸਤਾ ਯਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਰਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰੋਈ ਭਾਸਣ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿਸਰ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਾਤੇ ਲਾਊਡ ਸਯੀਰਰ ਜਾਂ ਯੈੱਥਲੀਫਾਇਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸਚਤ ਤੋਰ 'ਤੇ ਯੈਰਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਯਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਾਸਣ ਦੀ ਯਿੱਚ ਜਾਂ ਮਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਯੋਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁਣਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਾਊਡ ਸਯੀਰਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਯਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਯਾ ਜਾ ਰਿਗਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੈਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯਯਰਾਯ ਬਣਾਇਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਿਗਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਰਿ ਇਹ ਭਾਸਣ ਦੀ ਯਰਰਿਰਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੈਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਇਹ ਇਸਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਂ ਯਿੱਚ ਹੈ ਰਿਉਂਰਿ ਇਹ ਸੋਰ ਯੈਦਾ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਰੇਸਾਨੀ ਦੇ ਰਿਨਾਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਰੋਸਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਰਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰਰਮੀਲਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਿਗਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਰਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਰਤ ਰਿ ਰੋਈ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸਣ ਜਾਂ ਨਾਯਾਰੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਯੈਰਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਯੂਰੀ ਤਰਹਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਯਾਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨਾ ਸਯੱਸਟ ਤੋਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਯਯਿਰਾਰੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਰਰਨ ਲਈ ਰਿਵੇਂ ਢੁਰਵੇਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਈ ਸੱਰ ਨਹੀਂ ਰਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਰੂਲਾਂ, ਹਸਯਤਾਲਾਂ ਯਾਦਿ ਬਾਰੇ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਰੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਰਰਨ ਲਈ ਭੁਝ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਰ ਜੇ ਯਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਯੈਰਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਯਰਸਤਾਵਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਯਾਰਜੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਯਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਗਿਯਾ ਰਿ ਸਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਰਸਦ ਲਈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਯਯਠੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਰਦਾ ਹੈ, ਯਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਰਰਨ ਦੀ ਜਿੱਮੇਵਾਰੀ ਯੂਰੀ ਤਰਹਾਂ ਉਸਦੀ ਹੈ, ਯਾਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਰੇ ਨਾਲ ਉਹ ਯੁੱਛਗਿੱਛ ਰਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 6 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਪੁਨਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਐਚ.ਐਸ. ਦੋਆਬੀਆ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਫੈਮਲਾ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. - ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਮਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਰਾਨਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਭਾਰਤੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ, ਪੰਜਾਬ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ (ਸੋਰ ਰੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ (1956 ਦਾ 36) ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਰਜੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜੀ ਦੇ ਅਨੇਕਰਚਰ "ਏ" ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ 4 ਜੁਲਾਈ ਤੋਂ 26 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਤੱਕ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜੀ ਨੂੰ ਮੀਨੀਅਰ ਯੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਣਿਆਂ ਦੇ ਐਮਐਚਓ ਨੂੰ ਭੇਜੀਆਂ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਖਿੱਤ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ 6 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ (ਐਨੇਕਰਚਰ 'ਬੀ') ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ:-

1. ਕਿ ਕੋਈ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਨਾਅਰੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
2. ਕਿ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਫਰਲਾਂਗ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਸਰਤ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸਰਤ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾੜਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਇਸ ਇਨਕਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਕੁਝ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰ ਖਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ "ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ"। ਖਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ

ਸਰਦਾਰ ਰਿ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਆਣਚਾਹੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਰਾਨਫਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ 'ਚ ਸਾਂਝੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਰਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਐਰਮਟੈਂਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਐਰਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ 5 ਮਾਰਚ, 1956 ਨੂੰ ਖੰਜਾਬ ਗਜ਼ਟ ਆਮਾਯਾਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਿਗ ਰਿ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ, ਐਂਪਲੀਫਾਇਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਸੜਕਾਂ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ- ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਬਚੁਰਗਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਜੋ ਚੰਗੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਬਿੱਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

"ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ, ਆਈਕੋਫੋਨਾਂ ਅਤੇ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰਾਂ ਵਰਗੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵਜਾਉਣ ਨੂੰ ਨਿਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਐਰਟ। ਐਰਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹ ਹਨ: -

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਟਿਜ਼ਾਨਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿਜ਼ਾਨਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਥਿੱਚ ਜਾਂ ਖਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੁਦੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸੰਚਾਲਨ ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਟਿਜ਼ਾਨਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਣ।

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸੁਵਿਧਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰਤਮਕ ਖਤਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਐਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਮਰਸਦ ਲਈ ਵਰਤਣਾ ਪਏਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਹਰੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸੋਰ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਐਰਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਖੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਾਵ ਕਰਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਰਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਸੋਰ ਨੂੰ ਕੋਰਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਹਮਧਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਐਰਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਭੜਕਾਊ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਹੈ ਤਾਂ

ਇਸ 'ਤੇ ਖਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਖਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਹਮਤਾ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਭਾਸ਼ਣ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਿੰਮਤ ਜਾਂ ਭੜਕਾਉ ਗੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਜਾਂ ਐਂਪਲੀਫਾਇਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਖਿੱਚ ਜਾਂ ਖਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁਣਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੰਤਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਖਾਤਰਾ ਜਾਂ ਖਿੱਚ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਖੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਰਿਨਾਰੇ ਗੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਰਿਸੇ ਵੀ ਤਰਸੀਲਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸਰਤ ਨੰਬਰ 1 ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਖੂਬੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਖੱਸਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕੋ ਅਖ਼ਬਾਰੀ, ਯਾਨੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਖਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਤਹਿਤ ਰਿਮਿਊਨਿਸ਼ਟ ਖਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ (ਐਨੋਰਚਰ ਥੀ, ਈ, ਐਫ, ਜੀ) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੌਰ ਰਾਜਕਰਮ ਖਾਰਟੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਜਾਜ਼ਤ ਬਿਨਾਂ ਰਿਸੇ ਸਰਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ (ਐਨੋਰਚਰ ਜੇ)। ਇੱਥੋਂ ਤੌਰ ਕਿ ਰਿਸੇ ਹਮਧਤਾਲ ਜਾਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐਂਪਲੀਫਾਈਂਗ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਸਰਤ ਦੀ ਖਾਣ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਰਿਸੇ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਖੈਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੰਤਰ ਦੀ ਖਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਤਰਾ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀ ਖੈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁਣਿਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਇਮਾਰਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਜਿਹੀ ਅਸਖੱਸਤ ਅਤੇ ਅਣਖਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਗਿਆਰਾਂ ਖਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਊਡ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਖਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਖਿੰਡ ਦੀ ਇਸ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਵਾਂ ਬੈਚਰਾਂ ਦੀ ਤਰੀਕ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਖੋਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ, ਹਮਧਤਾਲਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਤੁਰੰਤ ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ (ਐਨੋਰਚਰ 'ਏ') 25 ਜੂਨ,

1959 ਨੂੰ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਯਹਿਲੀ ਖਰਸਤਾਵਿਤ ਮੀਟਿੰਗ 4 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਖਟਾਰਾ 6 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1959. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਆਖਣਾਈ ਗਈ ਖਰਚਿਆ ਜੈਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਲਈ ਜੈਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਰੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਕੋ ਇਕ ਸ਼ਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜੈਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ, ਉਹ, ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ, ਆਖਣੀ ਨਿੱਜੀ ਖੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਰ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਖੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜੈਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਖੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੈਰਟ ਤਹਿਤ ਆਖਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਰੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹੁਣ ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਲਈ ਰਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਂ ਆਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਧਰੇਰਤ ਟਿੱਖਣੀਆਂ ਅਤੇ ਜੈਰਟ ਦੇ ਖਰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ। ਖਟੀਸਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਮੁਲਾਂਕਣ 100 ਰੁਪਏ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Rakesh Sharma, Translator.